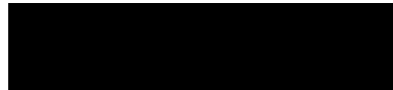

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Σύνθεση Κακούργιοδικείου : Ν. Γ. Σάντης, Π.Ε.Δ.
Σ. Κλεόπα-Χατζηκυριάκου, Ε.Δ.
Λ. Μουγής, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 9339/18

ν

Κατηγορουμένου

Ημερομηνία: 23 Ιανουαρίου, 2020.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Ο κ. Α. Αντωνίου.

Για τον Κατηγορούμενο: Ο κ. Γ. Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενος: Παρών.

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος βρέθηκε ένοχος μετά από παραδοχή του στην κατηγορία της παράνομης εισαγωγής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β (δηλαδή, 28 κιλών και 890,5 γραμμαρίων καννάβевς), κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4(1)(α), 26 και 30 του *Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77* (βλ. κατηγορία 10), της παράνομης κατοχής της ίδιας ποσότητας ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2) και 30 του *Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77* (βλ. κατηγορία 11) και της παράνομης κατοχής του ελεγχόμενου αυτού φαρμάκου Τάξεως Β με

σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(3) και 30 του *Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77* (βλ. κατηγορία 12).

Η ποινική δίωξη εναντίον του πρώην κατηγορουμένου 2 (Γιώργου Θεοδώρου) αναστάλθηκε την 12.11.19, ημερομηνία κατά την οποία ανεστάλησαν και οι έτερες κατηγορίες κατά του κατηγορουμένου 1.

Τα γεγονότα - τα οποία μεταφέρουμε αυτολεξεί (όπως και άλλα αποσπάσματα στην παρούσα) - ως εκτέθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή και έγιναν παραδεκτά από την Υπεράσπιση [με κάποιες κοινώς παραδεκτές τροποποιήσεις και προσθήκες] (βλ. *Έγγραφο Α και Β*), έχουν κατά τα ακόλουθα:

«Στις 27/9/2018, στα πλαίσια διερεύνησης πληροφορίας, σύμφωνα με την οποία ο κατηγορούμενος είχε στην κατοχή του και διακινούσε μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, τέθηκε υπό παρακολούθηση από μέλη της ΥΚΑΝ. Θεάθηκε λίγο μετά τις 1820 να μεταβαίνει σε κτηνοτροφικό υποστατικό του πατέρα του στην περιοχή Καλού Χωριού Λάρνακας με το αυτοκίνητο με αριθμούς εγγραφής [REDACTED]. Αναχώρησε από εκεί μετά από 5 λεπτά περίπου και κατευθύνθηκε και εισήλθε στον αυτοκινητόδρομο Λάρνακας – Λεμεσού, με κατεύθυνση προς Λεμεσό. Στην συνέχεια το πιο πάνω όχημα ανακόπηκε από μέλη της ΥΚΑΝ για έρευνα, μετά την έξοδο Αλεθρικού. Μέσα στον χώρο αποσκευών στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου εντοπίστηκε πλαστική σακούλα με 5 νάιλον συσκευασίες με κάνναβη. Ο κατηγορούμενος συνελήφθηκε και απάντησε «φταίω καλά να πάω». Οι 5 συσκευασίες περιείχαν κάνναβη με βάρη 993,5 γρ., 995,2 γρ., 995,3 γρ., 995 γρ. και 992,5 γρ.

Ο κατηγορούμενος και το αυτοκίνητο μεταφέρθηκαν στα γραφεία της ΥΚΑΝ Λάρνακας για συνέχιση των ερευνών. Κατά την διάρκεια περαιτέρω έρευνας στο αυτοκίνητο εντοπίστηκαν τρία κινητά τηλέφωνα. Σε σχέση με τα δύο τηλέφωνα ο κατηγορούμενος ανέφερε «Το μεγάλο εν το τηλέφωνο μου τζιαι το άλλο εκράτουν το για να μιλήσω με τζιήνους που ήταν να πάρω το χόρτο. Σήμερα έβαλα την κάρτα μέσα στο μιτσι το τηλέφωνο για να κάμω τούτη τη δουλειά» και «Εν δικό μου. Τούτο χρησιμοπιού το όταν είμαι στην δουλειά για να μην καταστρέψω το άλλο το Huawei. Και τα δύο έχουν το ίδιο αριθμό κλήσης.»

Σε προφορική συνομιλία του κατηγορούμενου με τον ανακριτή και αφού του αναφέρθηκε ότι επρόκειτο να ερευνηθεί το σπίτι του και το κτηνοτροφικό υποστατικό του πατέρα του ανέφερε «Έχω αλλό εικοσιτέσσερα κομμάκια στην μάντρα, μέσα στην αποθήκη. Το κλειδί της αποθήκης εν μες το τσεντί μου» και παρέδωσε το κλειδί της αναφερόμενης αποθήκης.

Κατά την διάρκεια έρευνας στο κτηνοτροφικό υποστατικό του [REDACTED] πατέρα του κατηγορούμενου, στο Καλό Χωριό, στις 27/9/2018 και ώρα 2140 εντοπίστηκαν μέσα σε αποθήκη, η οποία ξεκλειδώθηκε με το κλειδί το οποίο παρέδωσε ο κατηγορούμενος, 4 χαρτοκιβώτια με αριθμό φορτωτικής 390 9548 0442. Μέσα στα 4 χαρτοκιβώτια υπήρχαν συνολικά 24 νάιλον συσκευασίες με κάνναβη. Τα βάρη της κάνναβης στις 24 συσκευασίες φαίνονται στην έκθεση του Γενικού Χημείου του Κράτους έκθεση του 17 Οκτωβρίου 2018 η οποία επισυνάπτεται ως «Παράρτημα Α», υπό τους αριθμούς Γ.Χ.Κ. 3125/F/2018-1 μέχρι 3128/F/2018 -7.

Στις 27/9/2018, μετά την διακοπή της έρευνας στο κτηνοτροφικό υποστατικό λόγο σκότους, στα γραφεία της ΥΚΑΝ Λάρνακας ο κατηγορούμενος ανακρίθηκε και καταγράφηκε σχετική κατάθεση. Η κατάθεση διακόπηκε όταν προσήλθε στα γραφεία της ΥΚΑΝ δικηγόρος, μαζί με τον αδελφό του κατηγορούμενου και ζήτησε να συνομιλήσει με τον κατηγορούμενο. Μετά την συνάντηση με τον δικηγόρο ο κατηγορούμενος ανέφερε «Είπε μου ο δικηγόρος να μην σας πω και να μην υπογράψω τίποτε άλλο».

Κατά την συνέχεια της έρευνας στον πιο πάνω κτηνοτροφικό υποστατικό εντοπίστηκε και 5^ο κιβώτιο, στο οποίο αναγραφόταν ο ίδιος αριθμός φορτωτικής με τα άλλα τέσσερα κιβώτια.

Στις 3/10/2018 ανακρίθηκε γραπτώς ο κατηγορούμενος.

Στις 7/10/18 μέλη της ΥΚΑΝ επισκέφθηκαν τον κατηγορούμενο στον Αστυνομικό Σταθμό Αραδίππου για να τον ανακρίνουν. Αυτός ανέφερε μεταξύ άλλων ότι τα ναρκωτικά τα κατείχε και τα διακινούσε για λογαριασμό άλλου προσώπου το οποίο ήθελε να κατονομάσει στην αστυνομία όμως ο δικηγόρος του τον είχε συμβουλεύσει να μην τον κατονομάσει γιατί θα είχε πολλά προβλήματα όταν θα πήγαινε στις φυλακές.

Ο κατηγορούμενος αναγνωρίστηκε στις 8/10/2018 σε αναγνωριστική παράταξη ως το πρόσωπο το οποίο στις 24/9/2018 στον χώρο στάθμευσης του Τελωνείου στο παλιό αεροδρόμιο Λάρνακας παρέλαβε τα 5 χαρτοκιβώτια με αριθμό φορτωτικής 390 9548 0442 από τον βοηθό εκτελωνιστή [REDACTED]

Η φορτωτική 390 9548 0442 αποτελείται από 5 συνολικά κιβώτια, διαστάσεων 32 X 42 X 80 εκατοστών, συνολικού βάρους 35 κιλών και έφτασε στην Κύπρο από Βαρκελώνη μέσω Αθήνας, με ημερομηνία άφιξης 23-24/9/2018.

Η αναφερόμενη κάνναβη εξετάστηκε σε σχέση με την περιεκτικότητα της σε Τετραϋδροκανναβινόλη και διαπιστώθηκε ότι πρόκειται για 17,84% [κατατάσσοντας τούτέστιν την ποιότητα της ως μέτρια προς αρκετά καλή]».

Ο κ. Πολυχρόνης αγοράζοντας και αναγνωρίζοντας απεριφράστως τη σοβαρότητα των αδικημάτων, αναφέρθηκε σε μετριαστικούς και άλλους παράγοντες (συμπεριλαμβανομένων κάποιων προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος και οικογενειακά του πρόσωπα [βλ. *Τεκμήρια Γ2, Γ3, Γ7*]), που πρέπει (κατά την άποψη του συνηγόρου), να απαρτίσουν θεμέλιο για τη μεταχείριση του κατηγορουμένου.

Το σύνολο της αγόρευσης του ευπαίдеυτου δικηγόρου, επιμελής ως ήταν αυτή από απόψεως συνάρθρωσης και συνοχής, καταγράφεται σε κείμενο με το οποίο μας εφοδίασε (βλ. *Έγγραφο Γ*).

Εν σχέσει προς τις οικογενειακές και προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου - ως τούτες αποτυπώνονται στην Έκθεση Κοινωνικής Έρευνας που συντάχθηκε για τους παρόντες σκοπούς και υιοθετήθηκε από την Υπεράσπιση, με την επίρρωση πτυχών της εν λόγω έκθεσης και με

σειρά τεκμηρίων που κατατέθηκαν από τον δικηγόρο του κατηγορουμένου συναινούνσας τής κατηγορούσας αρχής - σημειώνουμε (ανάμεσα σε άλλα) πως αυτός είναι ηλικίας 25 ετών (γεννήθηκε στην Λάρνακα την 30.9.94). Είναι ο μικρότερος από τέσσερα αδέρφια (ηλικίας σήμερα μεταξύ 28 και 34 ετών). Ο πατέρας του (ηλικίας 63 ετών) είναι συνταξιούχος κτηνοτρόφος. Η μητέρα του κατηγορουμένου (ηλικίας 60 ετών) εργαζόταν ως καθαρίστρια μέχρι το 2018 όπου αναγκάστηκε να παραμείνει στο σπίτι λόγω προβλημάτων υγείας (βλ. *Τεκμήριο Γ7*). Οι σχέσεις μεταξύ των μελών της οικογένειας περιγράφονται ως καλές. Ο κατηγορούμενος φοίτησε μέχρι την Γ' Γυμνασίου αλλά αποβλήθηκε από το σχολείο λόγω κακής συμπεριφοράς. Υπηρέτησε για περίοδο 6 μηνών στην Εθνική Φρουρά όπου πήρε απαλλαγή λόγω προβλημάτων υγείας που του δημιουργήθηκαν μετά την αφαίρεση του αριστερού του νεφρού σε ηλικία 5 ετών (βλ. *Τεκμήριο Γ2*). Ακολούθως, εργάστηκε ως ελαιοχρωματιστής ενώ τα τελευταία 5 έτη απασχολείται σε κατάστημα με μοτοσικλές (ως μηχανικός μοτοσικλετών). Παραδέχεται χρήση καννάβεως τα τελευταία 2 έτη και έχει ήδη εισέλθει στο πρόγραμμα απεξάρτησης των Φυλακών (βλ. *Τεκμήριο Γ3*). Μετά από τροχαίο δυστύχημα εγχειρίστηκε στο πόδι όπου και τοποθετήθηκε πλατίνα ενώ αναμένεται να υποβληθεί σε εγχείρηση στον ώμο.

Αξιολογήσαμε καθετί που τέθηκε ενώπιον μας στο στάδιο της αγόρευσης για μετριασμό της ποινής, στην *πλήρη* του μορφή, όπως και την Έκθεση Κοινωνικής Έρευνας.

Η σοβαρότητα των επίδικων αδικημάτων - προφανής ως είναι (βλ. *Ευριπίδου ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 187/13, ημ. 22.5.14) - αναδεικνύεται εναργώς από τις ανώτατες προβλεπόμενες ποινές της ισοβίου φυλάκισης και/ή προστίμου για την εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β (βλ.

κατηγορία 10) και της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (βλ. κατηγορία 12), καθώς και της οκταετούς φυλάκισης και/ή προστίμου για την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β (βλ. κατηγορία 11). Τα εν λόγω αδικήματα κατατάσσονται ως σοβαρά λόγω και των ευρύτερων κοινωνικών και άλλων παρεπομένων που επιφέρουν στον κοινωνικό ιστό. Αυτή η σοβαρότητα, μαζί με τη νομολογιακώς (βλ. κατ' αναλογία, Θεοδώρου ν Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. 208/18, ημ. 27.11.19, ΚΕΜΑ ν Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. 284/18, ημ. 19.7.19), αλλά και πρακτικώς διαπιστωμένη συχνότητα διάπραξης τους - τέτοιου είδους εγκλήματα, απογράφουμε, αποτελούν αδρομερώς τον κυριότερο όγκο των υποθέσεων ενώπιον του Μόνιμου Κακουργιοδικείου Λάρνακας/Αμμοχώστου από το Σεπτέμβριο 2019 στις οποίες δηλώνεται παραδοχή ή προκύπτει καταδίκη μετά από ακρόαση - σε συνδυασμό και με την κοινωνική απαξία που τα χαρακτηρίζει, καλούν στην επιβολή αποτρεπτικών ποινών στους εκάστοτε δράστες. Βεβαίως, ακόμη και εντός του πλαισίου που περιγράφουμε, το δικαστικό καθήκον για εξατομίκευση της ποινής ουδόλως μειώνεται ή ατονεί, επειδή το Δικαστήριο καθηκόντως και δεόντως είναι που οφείλει - και έτσι πράξαμε και εμείς - να προσεγγίζει την κάθε περίπτωση βάσει των γεγονότων της και τον καθένα κατηγορούμενο αναλόγως των προσωπικών και άλλων περιστάσεων του. Μολαταύτα, τούτη η διεργασία εξατομίκευσης δεν σημαίνει πως πρέπει συγχρόνως να υπερακοντίζει και το άλλο δικαστικό καθήκον για επιβολή της αρμόζουσας ποινής. Επομένως, επιβάλλεται εξονύχιση και στάθμιση των πραγμάτων στην κάθε περίπτωση.

Έτσι πράξαμε.

Λαμβάνουμε υπόψιν για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου, την άμεση ομολογία και απολογία

του προς την Αστυνομία και τις ανακριτικές αρχές, ως και τη δικαστηριακή του παραδοχή, στοιχείο που, ως υπομιμνήστηκε και στην *Θεοδώρου ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 208/18, ημ. 27.11.19 (με παραπομπή στην *locus classicus* πλέον *Χαρτούπαλλος ν Δημοκρατίας* (2002) 2 ΑΑΔ 28, 36), «... πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στη ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπράγουντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μην σπαταλάται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων. Αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της Δικαιοσύνης ...» (βλ. επίσης, *Barek ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 178/18, ημ. 22.1.20). Περιπλέον, συνυπολογίζουμε την έμπρακτη μεταμέλεια του κατηγορουμένου, τα σοβαρά προβλήματα υγείας που τον ταλανίζουν (ως τούτα έχουν ήδη απογραφεί), υπάγοντας στη θεματική αυτή τις δυσχέρειες και σοβαρούς κινδύνους που ενδεχομένως να προκύψουν στη γενικότερη ατομική του λειτουργία ως εκ των προβλημάτων αυτών (εάν ήθελεν αποφασιστεί ο εγκλεισμός του στις Κεντρικές Φυλακές). Επιπλέον, προσμετρούμε υπέρ του κατηγορουμένου το καλόν του χαρακτήρα του, το χαμηλό του μορφωτικό επίπεδο, τη γενικότερη πρόθεση που είχε εκφράσει για συνεργασία με την Αστυνομία, η οποία ωστόσο δεν οδήγησε σε κάτι χειροπιαστό λόγω τού ότι η συνεργασία αυτή δεν ήταν εκτενής και ιδιαίτερα αποκαλυπτική από τον μεγάλο φόβο που ένιωσε ο κατηγορούμενος (και για τη ζωή του) έναντι των όποιων τρίτων θα ενέπλεκε η ομολογία του. Δώσαμε τη δέουσα σημασία υπό τις περιστάσεις στη μεταβλητή αυτή γνωρίζοντας και τη διαχρονική θέση της νομολογίας για ενθάρρυνση της συνεργασίας με τις αστυνομικές αρχές μέσω μείωσης της ποινής που κατά τα άλλα θα επιβαλλόταν, ως αναγκαίας μεθόδου για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα εκείνου που σχετίζεται προς τα ναρκωτικά (βλ. κατ' αναλογία, *Φραγκίσκου ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 222/14, ημ. 25.11.15, *Gani και Άλλου ν Δημοκρατίας* (1991) 2 ΑΑΔ 242, 247-248). Πέραν τούτων, συνεκτιμήσαμε, το ότι (με γενεσιουργό αιτία την εξάρτηση του

από τα ναρκωτικά), ο κατηγορούμενος εγκλημάτησε παρασυρόμενος από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σε αυτόν ως εκ των οικονομικών (και άλλων) προβλημάτων που τον μάστιζαν - (και εξακολουθούν να τον μάστιζουν) - κατά τους κρίσιμους χρόνους, τις όποιες άλλες επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η καταδίκη και ποινή του στον ίδιο, στην οικογένεια του και σε αυτούς που τον αγαπούν (εκτός εκείνων των συνεπειών που συνδέονται με τα προβλήματα υγείας του), την αποφασιστικότητα του να αλλάξει ζωή και να επανενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο ως νομοταγής πλέον πολίτης με όσον το δυνατόν περισσότερα εφόδια αλλά και την έναρξη υλοποίησης της πρόθεσης αυτής σε πράξη διά της ένταξης του σε πρόγραμμα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά και της μεταφοράς του (κατόπιν αιτήματος του) σε πτέρυγα των Κεντρικών Φυλακών όπου οι φυλακισμένοι ακολουθούν αναμορφωτικά και σωφρονιστικά προγράμματα σε αντίθεση με το τι φαίνεται να συμβαίνει στην πτέρυγα των υποδίκων (ως ισχυρίστηκε άνευ αντιλόγου ο κ. Πολυχρόνης). Περαιτέρω, από την 22.10.18 ο κατηγορούμενος εγγράφηκε στο σχολείο των Κεντρικών Φυλακών παρακολουθώντας με συνέπεια μαθήματα αγγλικών και ψυχολογίας. Παρακολουθεί επίσης αδιαλείπτως και μαθήματα αργυροχοΐας και ξυλουργικής επιπλοποιίας (ξυλογλυπτικής) στην Εσπερινή Τεχνική Σχολή (βλ. *Τεκμήριο Γ4*). Προστίθεται, ότι ο κατηγορούμενος μετά από τεράστιες προσπάθειες πέτυχε είσοδο στη θεατρική ομάδα των Κεντρικών Φυλακών λαμβάνοντας μάλιστα μέρος και σε θεατρική παράσταση (στις 9.12.19), η οποία βραβεύτηκε από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, με τον κατηγορούμενο να αποστηθίζει επιτυχώς για σκοπούς του ρόλου του (ως δικηγόρου), διαλόγους χιλιάδων λέξεων (βλ. *Τεκμήρια Γ5 και Γ6*). Δεν παραβλέπουμε και το περιεχόμενο συνέντευξης που έδωσε ο κατηγορούμενος μετά την περί ης ο λόγος θεατρική παράσταση (βλ. *Τεκμήριο Γ6*), από την οποία αναδύεται γλαφυρώς (και με φιλοσοφική χροιά) ο ζήλος του για μια

καλύτερη ζωή αλλά ταυτοχρόνως και η συναίσθηση του για τα όσα κακουργηματικώς διέπραξε. Επιπροσθέτως, σταθμίζουμε το νεαρό της ηλικίας του κατηγορουμένου έχοντας συνειδητοποιημένη γνώση ως Δικαστές των προσταγών της νομολογίας πως τα νεαρά άτομα, ακόμη και στα σοβαρότερα των αδικημάτων, πρέπει να τυγχάνουν προσεκτικής ποινολογικής μεταχείρισης (βλ. γενικώς, GM Pikis, *Sentencing in Cyprus: Sentencing Revisited*, 2^η Έκδ., 2007, σελ. 88-90), δίχως, πάντως, η μεταβλητή αυτή να αποτελεί στην κάθε περίπτωση, ασπίδα στην αυστηρή μεταχείριση τους, εκεί όπου τούτο επιβάλλεται ως εκ της φύσης και συνθηκών τού επίμαχου εγκλήματος (βλ. κατ' αναλογία, *Φραντζίδης ν Αστυνομίας* (2002) 2 ΑΑΔ 77, 79).

Αξιολογήσαμε προσέτι υπέρ του κατηγορουμένου και το ότι η ποινική δίωξη για τον πρώην κατηγορούμενο 2 (και συγκατηγορούμενο του) αναστάλθηκε, υπό τις συνθήκες που περιέγραψε ο ευπαίδευτος εκπρόσωπος της Κατηγορούσας Αρχής (οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν από την Υπεράσπιση), ως ακολούθως:

«Σε σχέση με τον πρώην δεύτερο κατηγορούμενο, πρώτο είναι στον φάκελο της υπόθεσης η ενδιάμεση απόφαση του Κακουργιοδικείου το οποίο αποφάσισε να αφεθεί ελεύθερος στη βάση του ότι η πιθανότητα καταδίκης ήταν απομακρυσμένη, είναι ενώπιόν σας και μπορείτε να το δείτε και να δείτε και τη μαρτυρία διότι είναι διαφορετικά απ' ότι αναφέρει ο κύριος Πολυχρόνης. Υπήρχε ένα όνομα σε ένα από τα κιβώτια στα αγγλικά, ██████████ όπως υπήρχαν πολλά κιβώτια με πολλά διαφορετικά ονόματα. Δεν υπήρχε άλλο στοιχείο που να σημαίνει ότι αυτός ο ██████████ ήταν ο συγκεκριμένος ο κατηγορούμενος. Το ότι μετέβαινε στον χώρο, όντως μετέβαινε και είπε στην κατάθεση του ότι γνώριζε και για την κατοχή ναρκωτικών από μέρος του παρόντος κατηγορουμένου αλλά αυτό ενόψει και της απόφασης της ποινικής έφεσης του Κακουργιοδικείου Πάφου Hiscock είναι καθαρή περίπτωση που είχε γνώση αλλά όχι με οποιοδήποτε τρόπο έλεγχο και έγινε επίκληση της απόφασης και ενώπιον του Κακουργιοδικείου εδώ. Μπορεί να αντιφάσκω διότι εγώ ζήτησα την κράτηση αλλά ξέροντας τα γεγονότα, τη μαρτυρία στην πορεία και χωρίς να προκύψει κάτι νέο, γιατί περιμέναμε και άλλη εξέλιξη, δήλωσα στο Δικαστήριο ότι δεν ήταν μόνος λόγος της αναστολής των κατηγοριών ότι θα κατέθετε, δηλαδή να επωφεληθεί μια χαμηλή ποινή αλλά ότι δεν είχαμε προοπτικές καταδίκης πέραν των κατηγοριών που αφήσαμε. Έγινε έφεση κατά και του ύψους της ποινής που επιβλήθηκε στον δεύτερο κατηγορούμενο και για την αναστολή και εκκρεμεί.»

Μένοντας στην ίδια ενότητα (αφορώσα τη μεταχείριση του πρώην συγκατηγορουμένου από την Κατηγορούσα Αρχή), υπογραμμίζουμε πως αυτός δεν κλήθηκε ως μάρτυς κατηγορίας εναντίον του κατηγορουμένου

στην παρούσα υπόθεση αλλά και το ότι τιμωρήθηκε (ως υπέδειξε και ο κ. Πολυχρόνης στην αγόρευση του) «... για πολύ ελαφρύτερη κατηγορία (συνεργός μετά τη διάπραξη) και του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης με αναστολή ...» (περί της οποίας τοποθετήθηκε και ο κ. Αντωνίου, ως υπεδείχθη ανωτέρω στη σχετική περικοπή που παραθέσαμε).

Για τη νομολογία στην οποία μάς παρέπεμψε ο κ. Πολυχρόνης επιχειρώντας θεμιτώς να καταδείξει εν προκειμένω τις παραμέτρους διακύμανσης των ποινών σε παρόμοιες περιπτώσεις - και την οποία μελετήσαμε προσεκτικώς, ως και άλλη σχετική ασφαλώς - σημειώνουμε ότι καμιά από τις προταχθείσες αυθεντίες δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πανομοιότυπη ή έστω ως παρόμοια με την παρούσα αφού η καθεμιά από αυτές διακρίνεται (σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό), επί ουσιαστικών πτυχών, όπως οι συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων, ο εντοπισμός ιδιαίτερων προσωπικών και οικογενειακών περιστάσεων, η ύπαρξη ή ανυπαρξία προηγούμενων σχετικών ή όχι καταδικών, ο ρόλος στη διάπραξη των αδικημάτων, το νεαρό ή το προχωρημένο της ηλικίας, ο βαθμός και φύση της συνεργασίας με τις ανακριτικές αρχές, η έκταση και φύση της μεταμέλειας, η εποχή που κάποιες από τις αποφάσεις αυτές κρίθηκαν (με τα πράγματα τώρα να καλούν όσον ποτέ προηγουμένως σε επιβολή ακόμη πιο αποτρεπτικών ποινών ως μέτρο καταπολέμησης εκ πλευράς Δικαστικής εξουσίας της σύγχρονης αυτής μάστιγας) και άλλα πολλά.

Παραμένοντας στο πεδίο της χρησιμότητας του δικαστικού προηγούμενου εν γένει - και υπολογίζοντας τις αναφορές του Εφετείου στην *Μαυρόλουκα ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 212/13, ημ. 5.2.15, για τη χρησιμότητα επίκλησης προηγούμενων νομολογιακών προσεγγίσεων προς καθορισμό του γενικότερου πλαισίου της ποινής - παραπέμπουμε (πριν

προχωρήσουμε στη μνημόνευση του εν λόγω πλαισίου), στην *Μιχαήλ ν Δημοκρατίας* (2003) 2 ΑΑΔ 123, 130-131, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, διά του Νικήτα Δ., σημείωσε τα ακόλουθα σχετικά:

«Οι προηγούμενες υποθέσεις δεν παρέχουν πάντοτε ασφαλή καθοδήγηση. Ο λόγος γι αυτό είναι ότι, παρόλο που μπορεί να παρουσιάζουν ένα ή περισσότερα κοινά χαρακτηριστικά εντούτοις, συχνά, δεν υπάρχει η ταυτοσημία στο βαθμό που θα ήταν σωστό να προοιωνίζεται η ίδια ποινή για κατοπινές υποθέσεις. Η μεγαλύτερη ίσως χρησιμότητα του δικαστικού προηγούμενου στον τομέα αυτό έγκειται στον εντοπισμό των περιστάσεων που θεωρήθηκαν ως ελαφρυντικές ή επιβαρυντικές. Στη Βρετανία επικράτησε η πρακτική να παρέχονται από καιρού εις καιρόν κατευθυντήριες γραμμές σε συμπυκνωμένη μορφή σχετικά με τη φύση και το εύρος των ποινών. Τα σεξουαλικά αδικήματα δεν αποτελούν εξαίρεση: βλ. π.χ. R. v. Billam [1986] 1 All E.R. 985.

Όντως, όπου διαφαίνεται η τάση, πάνω σε στέρεες βάσεις, μπορεί να διαμορφωθεί ένα είδος ταρίφας. Όμως δεν μπορεί να οδηγεί σε αποστέωση της εξουσίας του δικαστηρίου μπροστά στη ζωντανή πραγματικότητα που εμφανίζει κάθε υπόθεση με τις ιδιαιτερότητες της. Αυτό δεν σημαίνει ότι δε θα ισχύσει η διατήρηση, όπου υπάρχουν ουσιαστικές ομοιότητες. Χρειάζεται όμως προσοχή γιατί, παρόλο που τα ανθρώπινα επαναλαμβάνονται, είναι ανιχνεύσιμες διαφορές και λεπτομέρειες που προσδίδουν στο προηγούμενο άλλη, διαφοροποιημένη, διάσταση. Τα λέγουμε αυτά όχι για να μειώσουμε την μεγάλη προσπάθεια του συνηγόρου, να μας ενημερώσει για κάθε τι σχετικό, αλλά για να θέσουμε τις παραμέτρους της χρήσιμης καταφυγής στο προηγούμενο».

Με τα πιο πάνω κατά νουν, επανερχόμαστε σε ό,τι τη στιγμή αυτή απασχολεί, προβαίνοντας πάντοτε και στις ανάλογες και επιβαλλόμενες αναπροσαρμογές στη βάση τού τι ισχύει εδώ ως ζήτημα γεγονότων και περιστάσεων του κατηγορουμένου, για να πούμε πως στην *Ευριπίδου ν Δημοκρατίας* (2014) 2(Α) ΑΑΔ 392, 396-397 - όπου επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 5 ετών, μετά από παραδοχή, σε κατηγορούμενο ηλικίας 26 περίπου ετών κατά το χρόνο της πρωτόδικης απόφασης, με λευκό ποινικό μητρώο για το αδίκημα της κατοχής δύο κιλών και 818.77 γραμμαρίων φυτού κάνναβης από το οποίο δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα - το Εφετείο, διά του Νικολάτου Δ. (ως ήταν τότε), επανέλαβε τα εξής επί της συζητούμενης πτυχής:

«Όσον αφορά τη σοβαρότητα του αδικήματος της κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια, αυτή είναι προφανής, από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και την ανώτατη προβλεπόμενη, από το νόμο, ποινή που είναι η δια βίου φυλάκιση. Οι αποφάσεις στις οποίες αναφέρθηκε το πρωτόδικο Δικαστήριο είναι ενδεικτικές. Αναφέρουμε δύο:

Την Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (2005) 2 ΑΑΔ 466, στην οποία επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 6 ετών για κατοχή 1½ περίπου κιλού κάνναβης με σκοπό την προμήθεια, ο εφεσείων ήταν 25 ετών, είχε λευκό

ποινικό μητρώο, παραδέχθηκε και εξέφρασε τη μεταμέλειά του. Την Soleimani v. Αστυνομίας (2006) 2 ΑΑΔ 476, στην οποία επικυρώθηκε επιβολή ποινής οκταετούς φυλάκισης για κατοχή σχεδόν ενός κιλού ρητίνης κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε τρίτο πρόσωπο. Ο εφεσείων ήταν 26 ετών.

Στην υπόθεση Abe v. Δημοκρατίας (2008) 2 ΑΑΔ 211, στην οποία μας παρέπεμψε ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα, είχε επιβληθεί ποινή φυλάκισης 15 ετών, η οποία αντικαταστάθηκε, κατ' έφεση, με ποινή φυλάκισης 11 ετών στην κατηγορία της εισαγωγής και 13 ετών στην κατηγορία της κατοχής με σκοπό την προμήθεια, αλλά σε εκείνη την περίπτωση η ποσότητα ήταν σχεδόν 24 κιλά κάνναβης.

Στην υπόθεση Παναγιώτου v. Δημοκρατίας (2008) 2 ΑΑΔ 478, στην οποία επίσης μας παρέπεμψε ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 14 ετών μειώθηκαν κατ' έφεση σε ποινή φυλάκισης 12 ετών. Η υπόθεση αφορούσε σε εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου, τάξεως Β, σχεδόν 6½ κιλών, και κατοχή του ίδιου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα.

Στην Φραγκίσκου v Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. 222/14, ημ. 25.11.15, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 12 ετών σε κατηγορούμενο για την κατοχή 20 κιλών και 401 γραμμαρίων καννάβηως με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Ο κατηγορούμενος ήταν ηλικίας 36 ετών και παραδέχθηκε λίγο πριν αρχίσει η ακρόαση της υπόθεσης.

Στην Ιωάννου v Δημοκρατίας (2014) 2(B) ΑΑΔ 866 (η οποία αφορούσε σε μια πλατύτερης έκτασης εγκληματική συμπεριφορά τού εκεί κατηγορουμένου/εφεσείοντα από εκείνη του εδώ κατηγορουμένου), επιβλήθηκαν σε αυτόν (ανάμεσα σε άλλα) - και κατόπιν παραδοχής, αλλά και συστάθμισης (μεταξύ άλλων) τής σημαντικής συνεργασίας του κατηγορούμενου/εφεσείοντα με την Αστυνομία διά της αποκάλυψης «... πληροφοριών για πρόσωπα που είχαν εμπλοκή με την υπόθεση και γενικά με την εμπορία ναρκωτικών ...» - συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 15 ετών στην κατηγορία της εισαγωγής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια 27.406,6 κιλών κάνναβης. Η ποινή αντικαταστάθηκε από το Εφετείο με συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 12 ετών ως εκ του λόγου, κυρίως, ότι το Κακουργιοδικείο παρέθεσε εσφαλμένως στην απόφαση του πως η συνολική ποσότητα κάνναβης που αφορούσε στον κατηγορούμενο ήταν μεγαλύτερη από την πραγματική και δη «... 36.177,76 (συνολικά) κιλά κάνναβης» (αντί 27.406,6 κιλών κάνναβης).

Ο κ. Πολυχρόνης, μας κάλεσε να επιδείξουμε προς τον κατηγορούμενο «... την μέγιστη δυνατή επιείκεια και κατανόηση στο πρόσωπο του υποσχόμενος ότι έχει καταλάβει το λάθος του ...». Το αξιολογήσαμε και τούτο πρεπόντως, εντάσσοντας το στο πλαίσιο της μεταμέλειας και προσήλωσης του κατηγορουμένου στην απόφαση του να μην εμπλακεί ξανά σε τέτοιες κοινωνικώς και ποινικώς απαξιωτικές συμπεριφορές. Όφειλε όμως ο κατηγορούμενος να είχε προβληματιστεί καλύτερα και εγκαίρως προτού προχωρήσει στη διάπραξη των εγκλημάτων που παραδέχθηκε, ζυγιάζοντας τα πιθανά επακόλουθα των ενεργειών του τόσο για τον ίδιον όσο και για την οικογένεια του (βλ. κατ' αναλογία, *Kablawi & Others v Δημοκρατίας* (1990) 2 ΑΑΔ 494, 497).

Δεν το έπραξε.

Απεναντίας - βάσει των γεγονότων - μπορεί, από την μια, ο κατηγορούμενος να μην ήταν ο ιθύνων νους που σχεδίασε και δρομολόγησε τα πράγματα για την παράνομη εισαγωγή και διακίνηση των ναρκωτικών, έδρασε όμως, από την άλλη, ως ενεργός προμηθευτής των ναρκωτικών κατά τις προκύπτουσες ανάγκες, έναντι χρηματικής αμοιβής (€1.000 για το κάθε κιλό κάνναβης), μετατρέπόμενος τουτέστιν σε σημαντικό και απαραίτητο κρίκο στη διακίνηση των ναρκωτικών.

Μολοντούτο - και συμφώνως των αρχών επιβολής ποινής που εφαρμόζουμε στην Κύπρο και τις οποίες ικανώς και περιεκτικώς υπέμνησε ο κ. Πολυχρόνης - η περίπτωση του κατηγορουμένου, όπως και κάθε άλλου κατηγορουμένου βεβαίως, θα κριθεί εξατομικευμένως, μακριά από αυτοεγκλωβισμούς, άτεγκτους κανόνες και μηχανιστικές προσεγγίσεις.

Συνεκτιμώντας όσα παραθέσαμε και συζητήσαμε και έχοντας στο μυαλό - αλλά ουχί αποκλειστικώς μονάχα αυτό (βλ. κατ' αναλογίαν, *Πολυδώρου ν Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφ. 141/17, ημ. 31.5.19, *Wong ν The Queen* (2001) HCA 64) - την αρκετά μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών (28 κιλά και 890,5 γραμμάρια καννάβεως), ως και την ποιότητα των ναρκωτικών με βάση την περιεκτικότητα τους σε τετραϋδροκανναβινόλη (μέτρια προς αρκετά καλή) κρίνουμε ότι η μοναδική ενδεικνυόμενη ποινή είναι αφεύκτως (και δυστυχώς για τον κατηγορούμενο), αυτή της φυλάκισης του.

Επιβάλλουμε στον κατηγορούμενο τις ακόλουθες ποινές φυλάκισης:

Στην κατηγορία 10 (εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β), ποινή φυλάκισης 12 ετών.

Στην κατηγορία 12 (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, με σκοπό την προμήθεια), ποινή φυλάκισης 12 ετών.

Δεν επιβάλλουμε ποινή στην κατηγορία 11 (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β), δεδομένης της ταύτισης των συστατικών στοιχείων τού αναφερόμενου αδικήματος με εκείνα που συναπαρτίζουν (εν μέρει), τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος που διατυπώνεται στην κατηγορία 12 (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα).

Οι ποινές να συντρέχουν.

Οι ποινές αυτές θα ήσαν αισθητώς μεγαλύτερες εάν δεν συνέτρεχαν τα ελαφρυντικά με τα οποία πιστώσαμε τον κατηγορούμενο και ιδίως

εκείνο της επί δικαστηρίω παραδοχής του με την πρώτη ευκαιρία που τούτο κατέστη δυνατόν κατόπιν ανάλογης νομικής συμβουλής.

Αναμένεται, ότι ως εκ των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος, αυτός θα τύχει προσεκτικού και ευαισθητοποιημένου χειρισμού στον χώρο έκτισης της ποινής του, κατά τη διακριτική, πάντοτε, ευχέρεια τού εντεταλμένου και αρμοδίου επί τούτω υπευθύνου.

Ο χρόνος που ο κατηγορούμενος τέλεσε σε προφυλάκιση για την παρούσα υπόθεση, να συνυπολογιστεί βάσει του άρθρου 117(1) του *Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.155*.

Τα επίδικα ναρκωτικά δημεύονται.

Τούτα, να καταστραφούν μετά την παρέλευση του χρόνου έφεσης.

(Υπ.)
Ν. Γ. Σάντης, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)
Σ. Κλεόπα - Χατζηκυριάκου, Ε.Δ.

(Υπ.)
Λ. Μουγής, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο
Πρωτοκολλητής
/ΚΧ